

## פרשת כי תצא התשע"ז

adk1010@gmail.com

הרב ארי דוד קאהן

### 1. דברים פרק כא, י-יד

(י) כִּי־תֵצֵא לְמִלְחָמָה עַל־אֹיְבֶיךָ וַנִּתְּנוּ הָ' אֱלֹהֶיךָ בְּיָדְךָ וְשָׁבִיתָ שְׂבִיּוֹ: (יא) וְרָאִיתָ בַשָּׂבִיָּה אִשָּׁת יִפְתָּ-תָּאָר וְחִשְׁקָתָּ בָּהּ וְלִקְחָתָּ לָךְ לְאִשָּׁה: (יב) וְהִבֵּאתָהּ אֶל־תּוֹךְ בֵּיתְךָ וְגִלְחָהּ אֶת־רֹאשָׁהּ וְעָשִׂיתָהּ אֶת־צַפְרָנֶיהָ: (יג) וְהִסִּירָהּ אֶת־שְׂמֹלֶת שְׂבִיָּהּ מֵעַלֶיהָ וַיִּשְׁבֶּהּ בְּבֵיתְךָ וּבְכַתְּוֶה אֶת־אָבִיהָ וְאֶת־אִמָּהּ יָרַח יָמִים וְאַחַר כֵּן תָּבוֹא אֵלֶיהָ וּבְעֵלְתָהּ וְהָיְתָה לָךְ לְאִשָּׁה: (יד) וְהָיָה אִם־לֹא תַפְצֹתָ בָּהּ וְשִׁלַּחְתָּהּ לְנַפְשָׁהּ וּמָכַר לֹא־תִמְכְּרָנָה בְּכֶסֶף לֹא־תִתְעַמְרָ בָּהּ תַּחַת אֲשֶׁר עֲנִיתָהּ:

### 2. בכור שור דברים פרק כא פסוק י

ולקחת: ליקוחין יש לך בה, קידושין תופסין בה.

### 3. דברים פרק כ, י-יד

(י) כִּי־תִקְרַב אֶל־יְעִיר לְהִלָּחֵם עִלְיָהּ וּקְרֵאתָ אֶלְיָהּ לְשָׁלוֹם: (יא) וְהָיָה אִם־שָׁלוֹם תַּעֲנֶנּוּ וּפְתַחְתָּ לָּהּ וְהָיָה כְּלִהָעֵם הַנִּמְצָא־בָּהּ יִהְיֶה לָּךְ לְמַס וְעַבְדּוּךָ: (יב) וְאִם־לֹא תִשְׁלִימַם עִמָּךְ וְעָשִׂיתָהּ עִמָּךְ מִלְחָמָה וְצָרְתָּ עִלְיָהּ: (יג) וַנִּתְּנָהּ הָ' אֱלֹהֶיךָ בְּיָדְךָ וְהָיְתָה אֶת־כָּל־זְכוּנָהּ לְפִי־חֶרֶב: (יד) רַק הַנְּשִׂיִם וְהַטָּף וְהַבְּהֵמָה וְכֹל אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּעִיר כְּלִי־שִׁלָּה תָּבוֹז לָךְ וְאָכַלְתָּ אֶת־שְׁלָל אֹיְבֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן הָ' אֱלֹהֶיךָ לָּךְ:

### 4. רש"י דברים פרשת כי תצא פרק כא פסוק יא

ולקחת לך לאשה. לא דברה תורה אלא כנגד יצר הרע, שאם אין הקב"ה מתירה ישאנה באסור, אבל אם נשאנה סופו להיות שונאה, שנאמר אחריו "כי תהיין לאיש וגו'", וסופו להוליד ממנה בן סורר ומורה, לכה נסמכו פרשיות הללו (תנחומא):

### 5. דברים רבה (וילנא) פרשת כי תצא פרשה ו סימן ד

דבר אחר, בן עזאי אומר מצנה גוררת מצנה ועברה גוררת עברה, כיצד, פתיב למעלה (דברים כא, יא): כי תצא למלחמה וגו' וראית בשביה וגו', אמר הקדוש ברוך הוא אף על פי שהתרת אותה לך, אמרתי לך (דברים כא, יב): וגלחתה את ראשה ועשיתה את צפרניה, כדי שלא תמצא חן בעיניך ותשלח אותה. ואם לא עשית כן, מה פתיב אחריו (דברים כא, יג): כי יהיה לאיש בן סורר ומורה, מתוך כך (דברים כא, יד): כי יהיה באיש חטא משפט מות, הוי עברה גוררת עברה. ומצנה גוררת מצנה מנין, תחלה כי יקרא חן צפור, מתוך כך (דברים כב, ה): כי תבנה בית חדש, מתוך כך (דברים כב, ט): לא תזרע פרמך פלאים, מתוך כך (כב, ט): לא תחרש בשור ובחמר יחדו, מתוך כך (כב, ט): גדלים תעשה לך, הרי מצנה גוררת מצנה.

### 6. דברים פרק כג, י-טו

(י) כִּי־תֵצֵא מִתְּנֶה עַל־אֹיְבֶיךָ וַנִּשְׁמַרְתָּ מִכָּל דְּבַר רָע: (יא) כִּי־יִהְיֶה בְּךָ אִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יִהְיֶה טָהוֹר מִקְרָה־לְיָלֵה וַיֵּצֵא אֶל־מַחֲוֶיז לְמַחְנֶה לֹא יָבֹא אֶל־תּוֹךְ הַמַּחְנֶה: (יב) וְהָיָה לַפְּנוֹת־יַעֲרֹב יִרְחֹץ בְּיָמָיו וּכְבֹּא הַשֶּׁמֶשׁ יָבֹא אֶל־תּוֹךְ הַמַּחְנֶה: (יג) וְיָד תִּהְיֶה לָּךְ מַחֲוֶיז לְמַחְנֶה וַיֵּצֵאתָ שָׁמָּה חוּץ: (יד) וַיִּתֵּן תִּהְיֶה לָּךְ עַל־אֲזָנָהּ וְהָיָה בַשָּׂבִיָּה חוּץ וְחִפְרָתָה בָּהּ וְשָׁבִתָּ וּכְסִיתָ אֶת־צַאֲתָהּ: (טו) כִּי הָ' אֱלֹהֶיךָ מִתְּהַלְּלוּ בְּקִרְבֵּי מַחְנֶה לְהַצִּילְךָ וְלָתֵת אֹיְבֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָיָה מִתְּנֶיךָ קְדוֹשׁ וְלֹא־יִרְאֶה בְּךָ עֲרֹנֹת דְּבַר וְשָׁב מֵאֲחֵרֶיךָ: ס

### 7. ר' חיים פלטיאל דברים פרק כא פסוק י

(י) סמך פרשה זו לכי תעשה הישר מפני שלא היו מוציאין למלחמה רק הכשרים דהא הותרה להם יפת תואר ולכך באו כשרים שלא היו מתאווים דלא דברה תורה אלא כנגד יצר הרע.

### 8. רש"י הירש דברים פרק כא פסוק י

קבוצות המצוות האלה פותחות בדין יפת תואר; וכדרך שפרשת משפטים פותחת בדין פושע שנמכר ובדין נערה עניה שנמכרה (שמות כא, ב וז), ובאלה היא מדגימה את זכויות האדם ואת זכויות האיש והאשה בנישואיהם (ראה פי' שם), כן הדבר גם כאן: במסגרת הטיפול בשבויי מלחמה מכריזה התורה על קדושת המיניות של האשה מול תאות הגבר, והיא מגינה עליה מפני ניצול קל - דעת. וכן אתה מוצא גם במקומות אחרים: האזהרה הכללית של "לא - תשחית" (לעיל כ, יט ואילך), האוסרת כל

השחתה שלא לצורך, והמצוה הכללית של צניעות במלים ובמעשים - "ונשמרת מכל דבר רע", "ולא - יראה בך ערות דבר" (להלן כג, י ואילך) - מודגמות על ידי הלכות הנוהגות במצבים של מלחמה, שכן בימי מלחמה האדם נוטה לקרוא דרור לתאות הרס ולשילוח רסן מוסרי. כל המצוות האלה באות לחייב את המצפון היהודי אפילו במצבים חריגים; קל וחומר הדברים אמורים - ובמידה גדולה עוד יותר - במצבים של החיים הרגילים:

#### 9. צרור המור על דברים פרק כא פסוק יא

ואמר וראית בשביה אשת יפת תואר וגו'. להורות על מה שאמרו ליבא ועינא תרי סרסורי עבירה נבנה (ירו' ברכות א, ה), כי מצד הראייה חשקה לבו בה. וזהו וראית בשביה, שתחמוד יופיה בלבבך, כמו שאמר שכם בני חשקה נפשו בבתכם (בראשית לד, ה), יב. ואמר והבא תה אל תוך ביתך. להורות שכלי המעשה גומרים, ועם כל זה צריך שתעשה דברים רבים קודם שתבעלנה. האחד, והבאתה אל תוך ביתך. לפי שבנות הגוים הם מופקרות והם פרוצות בעריות ואין להם בושות פנים ומצחיהם נחושה, והולכות בשוקים וברחובות, ואצל כל פנה יארובו לצוד נפשות נקיים ולדבר עם האנשים. לזה אמר והבאתה אל תוך ביתך, שלא תהיה יצאנית אלא סוגרת ומסוגרת, כמו שאמר כל כבודה בת מלך פנימה (תהלים מה, יד), ולא תהיה דברנית. והשני, וגלחה את ראשה. לפי שבנות הגוים מתקשטות בפנים צהובות ובשער מגולה, וסורקות שערן במסרק ומחלקים אותו לשנים ומשימים אותו על הצדעים. וכן קולעות שערן מעשה קליעה, לעלות ולראות לפני האנשים. כנגד זה אמר בכאן וגלחה את ראשה, באופן שלא ישאר לה שער וקליעה ותדע דרכי הצניעות. כי אפילו גילוי הראש גנאי לבנות ישראל, כאמרו בסוטה ופרע את ראשה. והשלישי, ועשתה את צפרניה. לפי שבנות הגוים מתקנים צפרניהם של יד ורגל, וצובעים אותן במין צבע כמנהג הישמעאלים. בענין שיהיו בידיהם שינוי ויסתכלו בהם ויקחו ידיהם וימשמשו בהם עד שנדלק בהם אש של גהינם ושל יצר הרע, כאומרם אף ברגלים חוטא (משלי יט, ב). לזה אמר ועשתה את צפרניה, שתגדלם בלי תיקון ובלי צבע:

#### 10. העמק דבר דברים פרק כא פסוק י

כי תצא למלחמה על אויבך. בפרשה הקודמת למדנו שני אופני מלחמות, א' במלחמת תנופה שיוצאים במחנה מול מחנה, ובזה כתיב כי תצא למלחמה על אויבך וראית סוס וגו', ב' שמצירים על עיר ובזה כתיב כי תצור על עיר, ומדכתיב כאן כי תצא למלחמה על אויבך, מבואר דמיירי באופן הראשון, ולא כמש"כ הראב"ע, מעתה יש להבין דלפי הנראה ענין פרשה זו שייך יותר במלחמת מצור על עיר מלאה אנשים ונשים וכשנפתחה והרי רואה אשה יפ"ת, משא"כ כשיוצאים במלחמה בשדה מה לנשים בשם. אבל כבר ביארנו בס' בראשית י"ד ט"ז שדרכם היה באוה"ע, בעת שיוצאים בחורים למלחמה, יוצאות ג"כ נשים יפות מקושטות ועומדות לינשא, ומי בחור שמזדרז במלחמה ורוח גבורה נוססה בו, קופצות עליו נשים היפות, ועפ"י זה מתחרים הבחורים בעוז, [ולפי דברינו אין יוצאות למלחמה, אלא פנויות העומדות לינשא ולא נשואות, ובזה מדויק לשון הכתוב להלן י"א כאשר יבואר, ועי' מש"כ בס' בראשית שם]. והיינו דכתיב שמלת שביה, ומשמעות שמלה בכ"מ בגד חשוב, כמו [רות ג'<sup>ג</sup>] ושמת שמלותיך עליך, ומשום שהיו מתקשטות וכשלוקחים אותן בשביה נמצאות בקישוטן, משא"כ במלחמת מצור ואין הבחורים עושים מלחמה ודבר גבורה, ומה להנשים להתקשט אז בשעת השבי:

#### 11. תלמוד בבלי מסכת מועד קטן דף יז עמוד א

דעבד פּרפי אַלעאַי, דַתנְיָא, רַבִּי אַלְעָאֵי אומֵר, אַם רוֹאֵה אָדָם שְׂיַצְרוּ מִתְגַבֵּר עָלָיו, יִלְדֵי לְמָקוֹם שְׂאִין מִפִּירִין אוֹתוֹ, וְיִלְבַּשׁ שְׁחוּרִים, וְיִתְעַטֵּף שְׁחוּרִים, וְיַעֲשֶׂה מֵה שְׁלֵבוֹ חֶפֶץ, וְאֵל יִחַלֵּל שֵׁם שְׁמַיִם בְּפִרְהֶסְיָא.

#### 12. כלי יקר דברים פרישת כי תצא פרק כא פסוק יב

וגלחה את ראשה ועשתה את צפרניה וגו'. פירש הרמב"ן שהכל עניני אבילות המה ועיקר תחבולה זו כדי שיהיה הוא בבית אבל ויזכור ליצרו יום המיתה כענין שאמרו חז"ל (קידושין מ א) הרואה שיצרו מתגבר עליו ילבש שחורים ויתעטף שחורים וכו' ואולי אזיל יצרו על ידי זכירת האבילות.

ואמר כאן שאם בכל אלה לא יוסר והוא עומד בחשק תאוותו אז תבוא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה, לך לבד היא נאותה ואתה נאה לה כי כמוה כמוך:

### 13. עקידת יצחק דברים שער צו (פרשת כי תצא)

וכמו שאמרו (יומא פו' א) היכי דמי חלול השם כגון דאמרי שרא ליה מריה לפלניא או שחברי בושים משמועתו ואף על גב דאמרי (חגיגה ט"ז א) דליתא להא דר' אלעאי אלא דאית ליה ליתובי יצריה זהו כלפי מה שאמר ויעשה מה שלבו חפץ בהחלט אבל אין ספק שאם כוון להפשיר תאוותיו כמו שהתיר לו בכאן ביאה ראשונה להביא את יצרו משם ואילך בכפל רסנו שפיר דמי.

### 14. פנים יפות ויקרא פרק ה

וכבר כתבנו בזה במס' קידושין [מ א] במ"ש אם יצרו מתגבר עליו ילבש שחורים וכו' ויעשה מה שלבו חפץ, דהיינו שיהיה משביע ליצרו במה שהוא עושה מצד הרע לסגף את גופו שזהו כוונת יצה"ר שהוא חפץ ברעתו, והיינו דקאמר ויעשה מה שלבו חפץ וינצל בזה שינוח יצרו מעליו ויזכה לטובה מרובה כנ"ל:

### 15. רמב"ם הלכות שמיטה ויובל פרק יג

הלכה יב - וְלָמָּה לֹא זָכָה לוֹי בְּנִחְלַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּבְכַבְדָּתָהּ עִם אֶחָיו מִפְּנֵי שֶׁהִבְדִּיל לְעַבְד אֶת ה' לְשָׁרְתוֹ וְלְהוֹרוֹת דָּרְכָיו הַיְשָׁרִים וּמִשְׁפָּטָיו הַצְּדִיקִים לְרַבִּים שֶׁנֶּאֱמַר (דברים לג י) "יִירוּ מִשְׁפָּטָי לְיַעֲקֹב וְתוֹרַתִּי לְיִשְׂרָאֵל". לְפִיכָּה הִבְדִּילוֹ מִדְּרָכֵי הָעוֹלָם לֹא עוֹרְכִין מִלְחָמָה כְּשֶׁאֶר יִשְׂרָאֵל וְלֹא נוֹחְלִין וְלֹא זֹכִין לְעֲצָמָן בְּכַח גּוֹפֵן. אֲלֵא הֵם חִיל הַשָּׁם שֶׁנֶּאֱמַר (דברים לג יא) "בְּרַךְ ה' חִילוֹ". וְהוּא בְּרוּךְ הוּא זָכָה לָהֶם שֶׁנֶּאֱמַר (במדבר יח כ) "אֲנִי חִלְקָה וְנִחְלַתִּיהָ":

הלכה יג - וְלֹא שִׁבְט לוֹי בְּלִבָּד אֲלֵא כָּל אִישׁ וְאִישׁ מִכָּל בְּאֵי הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָדְבָה רוּחוֹ אוֹתוֹ וְהִבִּינוּ מִדְּעוֹ לְהִבְדִּיל לְעַמְד לְפָנֵי ה' לְשָׁרְתוֹ וּלְעַבְדוֹ לְדַעַה אֶת ה' וְהִלָּךְ יִשָּׁר כְּמוֹ שֶׁעָשָׂהוּ הָאֱלֹהִים וּפְרָק מֵעַל צְוָאוֹ עַל הַחֲשׂוֹנוֹת הַרְבִּים אֲשֶׁר בְּקִשׁוֹ בְּנֵי הָאָדָם הָרִי זֶה נִתְקַדֵּשׁ קִדְשׁ קְדוּשִׁים וְיִהְיֶה ה' חִלְקוֹ וְנִחְלָתוֹ לְעוֹלָם וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים וְיִזְכָּה לוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה דְּבַר הַמְּסַפֵּיק לוֹ כְּמוֹ שֶׁזָּכָה לְפָנִים לְלוּיִם. הָרִי דָּוֵד עָלָיו הַשְּׁלוֹם אוֹמֵר (תהילים טז ה) "ה' מָנַת חִלְקֵי וְכוֹסֵי אֶתָּה תוֹמִיךָ גּוֹרְלִי":

### 16. ספרי במדבר פרשת מטות פיסקא קנז

ויהיו על מדין וגו', אמר להם לא נקמת בשר ודם אתם נוקמים אלא נקמת מי שאמר והיה העולם שנאמ' אל קנא ונוקם ה' (נחום א ב): אלף למטה אלף למטה לכל מטות ישראל תשלחו לצבא, ארבעה ועשרים אלף דברי ר' ישמעאל. ר' עקיבא אומר אלף למטה אלף למטה שנים עשר אלף מה ת"ל לכל מטות ישראל תשלחו לצבא להביא את שבטו של לוי: וימסרו מאלפי ישראל אלף למטה, מגיד הכתוב שהיו בני אדם כשרים וצדיקים ומסרו נפשם על הדבר. ר' נתן אומר אחרים מסרום איש פלוני כשר יצא למלחמה איש פלוני צדיק יצא למלחמה.

### 17. רש"י במדבר פרשת מטות פרק לא פסוק ד

לכל מטות ישראל. לרבות שבט לוי (ספרי):

### 18. מדרש תנחומא (בוכר) פרשת מטות

[ד] אלף למטה אלף למטה (שם/במדבר/לא ד). יש אומרים שני אלפים מכל שבט ושבט שלח, ויש אומרים שלשת אלפים [מכל שבט ושבט], שנים עשר אלף חלוצי צבא, ושנים עשר אלף שהיו משמרין כליהם, ושנים עשר אלף לתפלה, ומנין שנאמר אלף למטה אלף למטה (שם/במדבר/לא א). וימסרו מאלפי ישראל אלף למטה (שם שם/במדבר/לא ה). ומהו וימסרו, שהיו נמסרין זוגות זה לזה,

### 19. תלמוד בבלי מסכת קידושין דף כא עמוד ב

איבעיא להו: כהן, מהו ביפת תואר? חידוש הוא, לא שנא כהן ולא שנא ישראל, או דילמא שאני כהנים, הואיל וריבה בהן מצות יתרות? רב אמר: מותר, ושמואל אמר: אסור. בביאה ראשונה - דכ"ע לא פליגי דשרי, דלא דברה תורה אלא פנגד יצר הרע, כי פליגי - בביאה שניה, רב אמר: מותר, ושמואל אמר: אסור; רב אמר מותר, הואיל ואישתריא אישתרי; ושמואל אמר אסור, דהא הויא לה גיורת, וגיורת לכהן לא חזיא. א"ד: בביאה שניה - כ"ע לא פליגי דאסירא, דהויא לה גיורת, כי פליגי

- בביאה ראשונה, רב אמר: מותר, דהא לא דברה תורה אלא פנגד יצר הרע, ושמואל אמר: אסור, כל היכא דקרינא ביה והבאתה אל תוך ביתך, קרינא ביה וראית בשביה, כל היכא דלא קרינא ביה והבאתה אל תוך ביתך, לא קרינא ביה וראית בשביה. תנו רבנן, (דברים כא) "וְרָאִיתָ בְּשִׁבְיָהּ" - בְּשַׁעַת שְׁבִיָּהּ. "אשת" - ואפלו אשת - איש. "יפת - תאר" - לא דברה תורה אלא פנגד יצר הרע, מוטב שיאכלו ישראל בשר [דף כב ע"א] תמותות - שחוטות, ואל יאכלו בשר תמותות - נבלות. "וְחִשְׁקֶתָ" - אף על פי שאינה נאה. "בה" - ולא בה ובחברתה. "ולקחת" - לקוחין יש לה בה. "לה לאשה" - שלא יקח שתי נשים - אחת לו ואחת לאביו, אחת לו ואחת לבנו. "והבאתה" - מלמד שלא ילקחנה במלקחה:

## 20. רש"י מסכת קידושין דף כא עמוד ב

**כהן** - אסור בגיורת שהיתה זונה קודם. מהו ביפת תואר - במלחמה. **דברה תורה** - לא התירתה אלא בשביל יצר הרע שאם לא יתירה יעבור על האזהרה כדיליף לקמיה מדכתיב יפת תואר שיצר הרע מתגרה בו הילכך ככה נמי איכא למיחש ליצר הרע ושריא. **בביאה שניה** - שכבר נתקרה רוחו... **יפת תואר** - משמע מתוך שמתגרה בה יצרו מחמת יופיה התירה לו ובקושי אלא דמוטב שיאכלו ישראל בשר תמותות שחוטתה בשר מסוכנת שחוטתה ואף על פי שהיא מאוסה כדכתיב ביחזקאל (ד) ולא בא בפי בשר פגול.

## 21. רמב"ם הלכות מלכים פרק ח הלכה ד

הפגן מפר ביפת תאר בביאה ראשונה. שלא דברה תורה אלא פנגד היצר. אבל אינו יכול לשאנה אחר כך מפני שהיא גיורת:

## 22. משנה מסכת סוטה פרק ח

(ד) ואלו שאין זיון ממקומן, בנה בית וחיכו, נטע פרום וחקלו. הנושא את ארוסתו, הפונס את יבמתו, שנאמר, (דברים כד) נקי יהיה לביתו שנה אחת. לביתו, זה ביתו. יהיה, זה פרמו. ושמח את אשתו, זו אשתו. אשר לקח, להביא את יבמתו. אינו מספקין מים ומזון ואינו מתקנין את הדרכים:

(ה) (שם כ) ונספו השטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא ורף הלבב ילה וישב לביתו. רבי עקיבא אומר, הירא ורף הלבב, כמשמעו, שאינו יכול לעמוד בקשרי המלחמה ולראות חרב שלופה. רבי יוסי הגלילי אומר, הירא ורף הלבב זהו המתירא מן העברות שבידו, לפיכך תלתה לו התורה את כל אלו, שייחזור בגלגלן. רבי יוסי אומר, אלמנה לכהן גדול, גרושה וחרושה לכהן הדיוט, ממזרת ונתנה לישראל, בת ישראל לממזר ולנתין, הרי הוא הירא ורף הלבב:

(ו) (שם) והיה ככלת השטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם, ובעקבו של עם. מעמידו זקיפין לפנים, ואחרים מאחוריהם, וכשילין של ברזל בידיהן, וכל המבקש לחזור, הרשות בידו לקפח את שוקיו, שתחלת ניסה נפילה, שנאמר (ש"א ד) נס ישראל לפני פלשתים וגם מגפה גדלה היתה בעם, ולהלן הוא אומר (שם לא) וינסו אנשי ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים וגו':

(ז) במה דברים אמורים, במלחמת הרשות. אבל במלחמת מצוה, הפל יוצאין, אפלו חתן מחדרו וכלה מחפתה. אומר רבי יהודה, במה דברים אמורים, במלחמת מצוה. אבל במלחמת חובה, הפל יוצאין, אפלו חתן מחדרו וכלה מחפתה:

## 23. דברים פרק כה, יז-יט

(יז) זכור את אשר עשה לה עמלק בדרך בצאתכם ממצרים: (יח) אשר קרף בדרך ויזנב בך כל-הנחשלים אחריך ואתה ענף ויגע ולא ירא אלהים: (יט) והיה בהגית ה' אלהיך ו' לה מפל-איכיה מסביב בארץ אשר ה' אלהיך נתן לה נחלה לרשתה תמחה את-זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח:

## 24. רש"י דברים פרשת כי תצא פרק כה: יח

כל הנחשלים אחריך. חסרי כח מחמת חטאם, שהיה הענן פולטן (תנחומא):